

„A jó előadás szellemében autentikus”

Interjú René Jacobs karmesterrel

INTERJÚ - LVIII. évfolyam, 3. szám, 2014. január 17.

A hatvanhét éves René Jacobs, aki kisfiúként szülővárosa, Gent székesegyházának kórusában énekelt, majd énekesként lett világhírű, sosem készült karmesternek, a dirigálásba észrevétlenül nőtt bele; mert sosem csak saját szólamára koncentrált, világéletében a megszólaló zene egésze izgatta. A híres bázeli Schola Cantorum professzoraként kisebb projekteket irányított, majd különböző régizenei fesztiválok vezetőjeként egyre több oratórium- és operaelőadást dirigált. Mára ő az egyik legismertebb, a régi zenét korhű hangszereken és historikus előadásmódban vezénylő karmester. Most is ebben a minőségében tartózkodott néhány napig Budapesten, ahol az Orfeo Zenekarral és a Purcell-kórossal dolgozott. Nagyszámú CD- és DVD-felvétele némelyikét a kritikusok az adott mű legjobb felvételeként tartják számon. Művészetének jellemző vonása, hogy nagy fantáziával létrehozott előadásai tele vannak meglepetésekkel, és hogy produkcióit rendkívül alapos filológiai munka előzi meg, amiben nyilván szerepet játszik, hogy tanult szakmáját tekintve klasszika-filológus. Szerinte a filológusi gondolkodás meghatározó a gyakorlati zenélést és a zenetudományt ötvöző munkájában. Nagy érdeklődést váltott ki egyik legfrissebb lemeze, amelyen Pergolesi *Septem verba a Christo in Cruce moriente prolata* című, hét kantátából álló sorozata hallható.